

Motion till riksdagen 2017/18:4188

av **Olle Felten och Mikael Jansson (båda -)**

med anledning av prop. 2017/18:245 Nya skatteregler för företagssektorn

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår förslaget till generell begränsningsregel för ränteavdrag.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa begränsningsregler för avdrag som adresserar oönskade konstruktioner som inte är kommersiellt motiverade och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ändrad beloppsgräns i förenklingsregeln för leasingavgifter och tillkännager detta för regeringen.

En generell ränteavdragsbegränsningsregel

Möjligheten att finansiera en verksamhet med externa pengar utan att tvingas tunna ut ägandet, är en nödvändig förutsättning för att företag ska kunna utvecklas och bedriva en seriös verksamhet. Regeringen har fastnat i fällan att betrakta alla räntekostnader som en oegentlighet och försök att undandra sig skatt. Ingenting kan vara mera felaktigt.

En mycket lång rad av remissinstanser pekar på att detta förslag inte är tillräckligt genomlyst utifrån de olika typer av förutsättningar som råder inom olika branscher. Kapitalintensiva verksamheter kommer att missgynnas kraftigt av den föreslagna ändringen, och det riskerar att få allvarliga negativa effekter på såväl den offentliga som den privata investeringsviljan. Detta påpekas av en mängd kommunala remissinstanser.

Tillgången på riskvilligt kapital är en grundläggande förutsättning för företagsutveckling, vilket regeringens förslag äventyrar. Att föreslå så långtgående begränsningar av avdrag för kostnader som härrör från kapitalförsörjningen riskerar att medföra mycket allvarliga konsekvenser för många olika företag.

Målsättningen att minska skatteundandragande är nödvändig att uppfylla, men samtidigt får vi inte bygga system som innebär att vanlig seriös finansieringsverksamhet omöjliggörs eller försvåras kraftigt. Det är precis vad regeringens förslag innebär.

Regeringen har en principiellt lovvärd inställning i att regelverket bör vara generellt och likvärdigt för alla. Dessvärre räcker dock inte det resonemanget när det gäller

avdrag för räntekostnader. Dessa kan utgöra allt från oseriösa företags försök att genom räntesnurror och liknande arrangemang undandra sig skatt till seriösa kostnader för att köpa tillgång till nödvändigt rörelsekapital. Genom att dra alla över en kam, som regeringen gör genom detta förslag, skapas en lång rad orättvisor och spärrar som kommer att ge väldigt olika effekter i olika branscher. Effekter som lätt kan förutses är t.ex. ett minskat bostadsbyggande, stora problem och utflyttning för kapitalintensiv industriverksamhet, kraftigt minskad tillväxt inom såväl offentliga som privata investeringar och mycket annat.

Teknisk utformning

Den tekniska utformningen av begränsningsregeln för avdrag för ett negativt räntenetto ska, enligt regeringens förslag, baseras på en andel av resultatmättet ebitda, dvs. resultat före finansiella poster, avskrivningar och skatter. Om en generell begränsningsregel ska införas är detta den modell som är minst skadlig, eftersom det är den grundläggande regel som föreslås som bas för ränteavdragsbegränsningar i OECD:s BEPS-projekt och därigenom blir en väg som många länder kommer att ansluta sig till i den mån man inför sådana begränsningar.

Känslighet för olika affärsmodeller

Begränsningen som föreslås i propositionen innebär att företag som har ett negativt räntenetto får dra av maximalt 30 procent av sitt resultat enligt ebitda. Det betyder att oavsett varför man har relativt höga räntekostnader i förhållande till resultatmättet, så omvandlas rörelsekostnaderna till icke avdragsgilla kostnader, som måste bestridas med skattade medel.

För ett företag med stora kapitalinvesteringar, som gjorts med lånade medel och därmed har höga räntekostnader, kommer en sådan ordning att innebära stora problem om man av något skäl har ett sämre resultat än förväntat ett år. Det kan rent av innebära att man inte klarar den ekonomiska situationen och går i konkurs. En sådan effekt är ingen betjänt av. Den kan endast ses som en negativ effekt av ett felaktigt utformat system för avdragsbegränsning.

Särskilt besvärligt kan en sådan ordning te sig för, i första hand, nystartade investeringstunga eller kapitalintensiva företag. De räntekostnader som de flesta företag av detta slag har är väsensskilda från de räntesnurror och andra arrangemang som syftet med åtgärden att begränsa ränteavdragen ursprungligen var tänkt att träffa.

Begränsa skadliga beteenden

Vi menar att begränsningsregler måste göras lyhörda för olika förutsättningar, om de alls ska finnas, och att en generell begränsningsregel för avdrag för räntekostnader inte hör hemma i en rättsstat.

Det är dock viktigt att bygga begränsningsregler så att de är konstruerade för att undanröja oönskade effekter som inte är kommersiellt motiverade och som syftar till att undandra sig skatt. Det vore därmed en bra åtgärd att skapa begränsningar som direkt

träffar den typ av arrangemang som är det egentliga syftet med såväl OECD:s BEPS-projekt som denna proposition. Sådana arrangemang bör då också helt undantas avdragsmöjlighet för ränta på lån och andra finansieringsformer som har som grundläggande syfte att flytta vinster till lågskattejurisdiktioner eller att undandra skatt på annat sätt.

Det skulle t.ex. kunna innebära att om ett företag lånar pengar från en annan aktör till en oskäligt hög ränta, så ska ingen del vara avdragsgill. En sådan begränsning måste visserligen ta höjd för att vissa företag får högre räntekostnader på grund av sin finansiella status, men det bör inte hindra en sådan ordning från att kunna utvecklas.

Angående förenklingsregeln för leasingavtal

Förenklingsregeln för företag med en leasingavtal innebär att man inte behöver bryta ut räntedelen om den sammanlagda leasingavgiften understiger 1 miljon kronor. Detta är ett alltför lågt belopp, och vi menar att det bör vara 5 miljoner kronor som gräns för att ett krav på utbrytning av ränta ur leasingavgifterna ska triggas. Nivån 5 miljoner är lämplig därför att den synkroniserar med våra nordiska grannländer. Det bör, i analogi med vad som sägs om kommersiellt relevanta räntenivåer i tidigare avsnitt i denna motion, finnas en begränsning av avdragsrätten för leasingkostnader vars räntegrund ligger tydligt över en sådan kommersiell nivå.

Avsteg från regeringsformens beredningskrav

I budgetproposition för 2018 aviserade regeringen elva stycken oberedda skatteförslag av olika slag. Ett av dessa förslag var denna proposition, som nu, närmare sex månader efter rambeslutet som budgeten avser, läggs fram färdigberedd på riksdagens bord. Regeringen anser därmed att förslaget bör betraktas som en del av budgeten, med hänvisning till det finanspolitiska ramverket och budgetprocessen. Regeringen smyger därmed in idéer om skatteförslag i budgetpropositionerna som om de vore färdiga förslag och frångår därigenom regeringsformens beredningskrav för beslut om lagar i riksdagen. Detta är inte acceptabelt. Denna gång kommer man undan genom att sätta ikraftträdandet till den 1 januari 2019 och därmed inte åstadkomma någon budgetpåverkan på innevarande år. I många av de övriga förslag som hanterats på samma sätt, har ikraftträdandet lagts redan den 1 juli 2018. Det bör därför införas en regel i riksdagsordningen om att förslag som läggs fram i budgetpropositionen och som ska räknas in i budgetens rambeslut måste vara färdigberedda så att helheten kan hanteras inom ramen för rambeslutet och att inga oberedda förslag får räknas med i budgetramarna och sedan hanteras som särpropositioner.

Olle Felten (-)

Mikael Jansson (-)